

Vystoupení dorostu na nový rok 2016 (3.1.2016)

TÉMA: Druhý příchod Krista v podobenstvích a co s tím máme dělat my (dle Mt 25. kapitoly).

1. scénka: Podobenství o 10 družičkách

Postavy: Moudré družičky (3), pošetilé družičky (2)

Družičky se strojí na svatbu a berou si lampy. Obě skupiny na jiné straně místnosti.

Moudrá 1: Holky, tak už to brzy už ta svatba vypukne!

Moudrá 2: Super, už se těším! Musíme se pěkně nastrojít.

Moudrá 3: Já vám natočím vlasy. *(Natáčí vlasy)*

Moudrá 1: Tady nesu lampy.

Moudrá 2: A nesmíme zapomenout petrolej!

Moudrá 3: Ještě vás nalíčím. Mám kosmetický kurs. Musíme se skutečně ženichovi líbit.

Pošetilá 1: Tak co, kdy je ta svatba?

Pošetilá 2: Jaká svatba? Jo, aha.. ta kde jdeme za družičky. Nevím, koukni do diáře.

Pošetilá 1: *Listuje v diáři* – no ty brďo, ono je to už dnes večer. Tak to máme co dělat.

Pošetilá 2: Ty vado, to mě podrž! Ale nechci o tu svatbu přijít. Strašně moc se těším na jídlo.

Pošetilá 1: Musíme mít lampy, to je podle přepisů. A taky olej - jenže ten nemáme.

Pošetilá 2: Kal na to, olej někde splašíme. Určitě tam někdo bude mít víc. Slyšela jsem, že holky z vedlejšího paneláku jdou taky.

Pošetilá 1: Tak jo, rychle se upravit, aspoň trochu, když je to ta svatba... *Upravují se.*

Družičky jdou s lampami a setkají se uprostřed na pódiu.

Moudré 1+2+3: Nazdar, tak je to tady! Konečně nastal ten den D.

Pošetilé 1+2: Jo, no, málem jsme to prokoučovaly, ale jsme tu.

Čekají. Nudí se. Dívají se na hodinky.

Moudrá 1: To je doba, asi má vlak zpoždění.

Moudrá 2: Ženich nepřijede vlakem, ale autem, asi někde píchl.

Moudrá 3: Nebo havaroval....

Moudrá 1: Nestraš....

Pošetilá 1: Proč jsme tak spěchaly, mohly jsme si klidně ještě zajít do kina.

Pošetilá 2: No teď musíme čekat. Jak mě to čekání nebaví.

Všechny pomalu usínají.

Křik (Ondra): *Ženich se blíží. Všechny družičky se postupně probouzí. Dívají se na své lampy.*

Pošetilá 1: Holky, nám došel olej.. Dejte nám trochu vašeho – vidím, že ho máte dost.

Pošetilá 2: Jo, holky, plís...

Moudrá 1: Tak to ne, děvenky zlaté. To bychom neměli dost ani my ani vy.

Moudrá 2: To máme náhradní olej pro sebe!

Pošetilá 1: No a co teď jako máme dělat? Družičky bez hořící lampy jsou jako mlýn bez vody.

Pošetilá 2: To řekl už Komenský, pokud si dobře pamatuju.

Moudrá 3: Nepamatuješ.

Moudrá 1: Si skočte do Kaufu, ne? Mají tam akci na olej.

Pošetilá 1+2: To je nápad. Tak valíme. Ať to stihneme, než ženich přifičí. *(odbíhají do kauflandu)*

Přichází ženich za hudby svatebního pochodu. (Ženich-Ondra)

Družičky natěšeně jdou na svatbu.

Potom přibíhají pošetilé.

Pošetilá 1: Jo, olej byl v akci....

Pošetilá 2: Počkej, kde jsou?

Pošetilá 1: Neeeeee, ženich už asi přišel.

Pošetilá 2: Ne asi, určitě...co teď budeme dělat... *(začne vzlykat)*

Pošetilá 1: Nebul, zkusíme se tam ještě dostat. Snad platí nějaká ta akademická čtvrt hodinka, ne?

Pošetilá 2: Když myslíš...

Přijdou ke dveřím a zkouší otevřít. Zamčeno. Zvoní. Bouchají. Volají.

Vyjde ženich a řekne, že je nezná, ať jdou pryč

Pošetilá 1: Ne, pane ženich, my jsme přece ty družičky z kostela Nejsvětější trojice – téměř každou bohoslužbu jsme byly přítomné.

Pošetilá 2: Zkontrolujte si naše občanky. *Podává ženichovi občanky.*

Ženich je neústupný a dveře zavírá.

Pošetilá 1+2: Ach nééé, co budeme dělat... *A rozplácí se. Rvou si vlasy.*

Scénka 2: Podobenství o hřivnách

Pán (Ondra) si svolává své služebníky.

Služebník 1 (investor): Dostává 50 milionů

Služebník 2 (podnikatel): Dostává 30 milionů

Služebník 3 (majitel rádia): Dostává 10 milionů

Služebník 4 (umělec): Dostává 5 milionů

Služebník 5 (Ienoch): *Dostává 3 miliony.*

Potom pán odcestuje, když poučí služebníky, aby s hřivnami hospodařili.

Služebník 1: Investuje do akcií.

Služebník 2: Založí průmyslový podnik.

Služebník 3: Založí rádio.

Služebník 4: Stane se umělcem.

Služebník 5: Nedělá nic – schová peníze.

Monology:

Investor: 50 melounů, to jsou slušný prachy. Nesmím pána zklamat. Jak se říká, peníze dělaj peníze, takže je nechám vydělávat. *Sedí za počítačem a pročítá fondy.*

Investor: Jak správný investor musím diverzifikovat portfolio. Něco dám do komodit, něco vrazím do akcií, skoupím nějaký ten dluhopis. *Potom sleduje, jak se mu to vyvíjí. Mne si ruče.*

Investor: Jo, daří se, i přes určitá rizika to roste. Ročně 10% - to je dobrý! Musím být ale stále ve střehu.

Podnikatel: Co bych s těmi penězi mohl udělat? Vždycky jsem chtěl mít firmu. Zkusím nějakou založit. Zařídím si živnosták a jdu na to. Co v dnešní době může sypat?... Jednoznačně wellness. Musím mít byznys pro bohaté – protože ti mají co utrácet – a tak pánovi vydělám ještě více. *Listuje v katalogu.*

Podnikatel: Hm – tak 80 procent padne na vybudování wellness centra, ale jdu do toho. Budu tam mít finskou saunu, švédskou saunu, norskou saunu, taky parní lázeň, tapidárium..jo a nesmím zapomenout na Knajpův chodník – to je nyní hit.

Majitel rádia: Super. Mám kapitál a vím přesně, na co ho použiji – přemýšlím o tom už odmalička. Založím rádio. Rádio – to je věc – dostane se do každé domácnosti i bez klíče. Rozjedu to samozřejmě v dnešní době na internetu. Seženu tým lidí – moderátory, zpravodaje, techniky. Počáteční investice mě sice bude stát skoro všechno, ale věřím, že to vyjde. Budeme pak žít z reklamy a sponzorů. Rádio je můj celoživotní koníček, tak o tom něco vím. Určitě porazím v poslechnosti i nejposlouchanější rádio na Moravě - rádio Čas... Rádio HLAS potěší vás.

Umělec: Co bych mohl s těmi penězi dělat? Jo, už to mám. Baví mě zpěv a humor. Stanu se umělcem. Peníze použiji na doplnění vzdělání na té nejlepší konzervě (konzervatoři jak my umělci pravíme) a taky do reklamy. Musím udělat plakáty, natočím motivační videoklip, zaplatím reklamu v televizi – prostě musím se českému publiku dostat pod kůži. Sice tou reklamou si publikum nekoupím, ale když budu na sobě dřít, tak se určitě prosadím. Risk je zisk.

Ienoch: 3 melouny – to je dost na to, aby mi je někdo ukradl. Můj pán je drsoň a nechtěl bych, abych to musel platit ze svého... Udělám to tak – peníze pořádně schovám. Nebudu přece riskovat, jako všichni ostatní (co jsem slyšel). To mi za to nestojí. Až se pán vrátí, jistě mě za můj opatrný přístup pochválí. *Peníze dá do kufříku a ten ukryje (jako zakope – pod deku).*

Po dlouhé době pán přijede a zavolá své služebníky.

Investor: Pane, tvé peníze jsem investoval na burze. Chvílemi to sice bylo o krk – hlavně ti číňani byli jednou nahoře, jednou dole, Evropa stagnovala, Americká burza je jeden velký chaos. Nicméně když

se to dá celkově do kupy, průměrný výnos 8% ročně je za tu dobu, cos tu nebyl výborný výsledek. Za 30 let to jde do miliard.

Podnikatel: Pane, tvé peníze jsem použil k tomu, abych založil firmu – Wellnes U Zajíce. Zpočátku jsem sice skoro všechno vrazil do vybavení wellnesscentra – ať to má nějakou úroveň a nemáš z toho ostudu, ale klienti přibývali a přibývali a dnes máš na účtu sto milionů korun (po zdanění).

Majitel rádia: Pane, za tvé peníze jsem založil rádi Hlas. Dal jsem si za cíl, aby jeho poslechovost byla vyšší, než rádia Čas – a ve dvacátém roce fungování se to podařilo. Tvé rádio Hlas je nejposlouchanější v regionu. To se samozřejmě odrazilo i v zájmu sponzorů, takže penízky se začaly rychle množit a nyní hodnota akcií rádia je na dvaceti milionech korun!

Umělec: Pane, já jsem zainvestoval trochu do sebe, abych rozvinul můj hudební a bavičský talent, taky do reklamy a rozjel jsem kariéru umělce. První roky jsem hrál sice jenom pro základní školy, kde to bylo povinné, ale pak mě Ondřej Brzobohatý trochu naučil pár fíglů a začal jsem mít na koncertech plno. Posledních 10 let jsem měl 20 turné a každý koncert nese asi 100 000 Kč, takže tvé peníze jsou více než zdvojnásobeny.

Lenoch: Pane, já jsem naložil s tvými penězi mnohem obezřetněji, než všichni ostatní. Znáš tě, že jsi přísný a byl bys nerad, kdyby se s tvými penězi něco stalo. Proto jsem je pečlivě uschoval a tady máš své 3 miliony nazpět – ještě voní novotou jako z tiskárny.

Pán pochválí první 4 služebníky, kdežto pátého pokárá.

Scénka 3: Podobenství o ovcích a kozlech

Miniscéna 1: Člověk mající hlad a žízeň

Člověk D: *Jde na nákup a potká bezdomovce.*

Bezdomovec: Pane, nechci peníze, mám hlad a žízeň. Nekouřím, nepiju – mohu na vás i dýchnout.

Člověk D: To ne.

Bezdomovec: Mohl byste mi dát něco na jídlo a na pití?

Člověk D: No dobře, tady máš housku a paštiku a na pití minerálku.

Člověk Z: *Jde na nákup a potká bezdomovce.*

Bezdomovec: Pane, nechci peníze, mám hlad a žízeň. Nekouřím, nepiju – mohu na vás i dýchnout.

Člověk Z: Ne, nemohu ti nic z nákupu dát – je to na sborovou akci. Sorry.

Miniscéna 2: Člověk cizinec

Číňan 1+2: Dva lidé se baví v cizím nesrozumitelném jazyce.

Člověk Z: *Čte si připravuje kázání, čte u toho Bibli.*

Přichází cizinec, je bezradný, dívá se do mapy. Ptá se dvou lidí na cestu do hotelu, kde je ubytován.

Cizinec: Dobrý den, pardon, ztratil jsem se a nevím, kde je hotel.

Číňan 1+2: Dva lidé na něj hatmatilkou.

Cizinec nerozumí a přichází k člověku Z na lavičce.

Cizinec: A pane, vy byste mi neporadil a nepomohl mi se dostat do hotelu? Těm dvěma skutečně nerozumím?

Člověk Z: Sorry, ale na to teď nemám čas. Připravuji si kázání na neděli a nemám čas se vám věnovat a jít s vámi na hotel.

Číňan 1+2: Dva lidé se baví v cizím nesrozumitelném jazyce.

Člověk D: *Sedí na lavičce a pracuje na tabletu.*

Přichází cizinec, je bezradný, dívá se do mapy. Ptá se dvou lidí na cestu do hotelu, kde je ubytován.

Cizinec: Dobrý den, pardon, ztratil jsem se a nevím, kde je hotel.

Číňan 1+2: Dva lidé na něj hatmatilkou.

Cizinec nerozumí a přichází k člověku D na lavičce.

Cizinec: A pane, vy byste mi neporadil a nepomohl mi se dostat do hotelu? Těm dvěma skutečně nerozumím?

Člověk D: No, vidím, že jste úplně ztracen – a i když mám dost práce a asi mi kvůli vám ujede bus, tak vás tam zavedu.

Cizinec: Díky! Díky! Díky!

Miniscéna 3: Člověk bez oblečení

Dva lupiči přepadnou a oloupí člověka, strhají z něho i šaty. Přepadený se klepe zimou a volá o pomoc.

Přepadený: Pomoc! Pomoc!

Člověk Z: *Přichází k přepadenému. Ale když ho spatří, vezme mobil a volá.*

Člověk Z: Jo, no, budu tam. Teď jdu právě z obchodu, koupil jsem nějaký good oblečení – myslím, že se to ostatním bude líbit. Vezmu si to i do kostela.

Přepadený vidí přicházet dalšího a znovu volá o pomoc.

Přepadený: Pomoc! Pomoc!

Člověk D: *Prochází kolem zraněného, zastavuje se a dává mu své oblečení.*

Přepadený: Díky! Díky!

Člověk D: Tady máš ještě nějaké peníze a kup si něco na sebe. *Dává přepadenému peníze.*

Miniscéna 4: Člověk nemocný

Nemocný: *Nemocný leží v nemocnici a běduje, jak pomalu mu čas utíká.*

Nemocný: Ach jo, už tu ležím tak dlouho a ještě mě nikdo nenavštívil. Hrozně se mi to tady táhne. Zkusím zavolat přátelům.

Nemocný: Ahoj Franto, nemohl bys mě přijít navštívit? Ležím už 3 týdny v nemocnici a cítím se tu hrozně.

Franta: Ahoj Venco, no rád bych přišel, ale mám pořád něco – dneska porada, zítra zkouška ve sboru, pozítří biblická, pak skupinka, však to znáš. Promiň, ale nevyjde mi to.

Nemocný: No nic, zkusím někoho jiného. Ahoj Rudku, nemohl bys mě přijít navštívit? Ležím už 3 týdny v nemocnici a cítím se tu hrozně.

Rudek: Ahoj Venco, no mám toho teď hodně, ale zastavím se, nějakou tu hodinku vyšetřím. Stavím se zítra, jo?

Nemocný: Jo, to bude super, díky Rudku!

Další den Rudek přijde za Vencou.

Nemocný Venca: Ahoj!

Rudek: No čau.

Venca: Tak povídej, přeháněj, co nového...

Rudek: No *a dělá jako že mluví!*

Nemocný Venca: To je supr, žes přišel!

Miniscéna 5: Člověk ve vězení

Kamil jede autem a při řízení si hraje z mobilem, nevšimne si člověka a srazí ho.

Přijíždí záchranka (2 lidi) - oživují ho.

Záchranář 1: Nemá to smysl.

Záchranář 2: Dělali jsme, co jsme mohli.

Střih – u soudu.

Soudce: Pan Kamil Vodrážka se tímto odsuzuje za zabití z nedbalosti. Bude mu udělen trest ve výši 3 roky odnětí svobody ve věznici s dozorem.

Kamila odvádí vězeňská služba (2 lidi-bývalí záchranáři) do vězení. Čas plyne.

Kamil píše dopis a říká u toho: Napíšu kamarádům, aby mě přišli navštívit.

Pošták doručí dopisy dvěma kamarádům.

Kamarád 1 čte dopis: Ahoj Bruno, sedím už rok ve vězení – v Postoloprtech na Znojemsku. Srazil jsem člověka, však víš, nemohl bys mě prosím navštívit?

Kamarád 1 odepisuje: Ahoj Kamile, víš, že mi to je líto, ale nemám čas na to. A ani peníze na cestu – máme v kostele sbírku, tak to dávám tam. Nezlob se. Ale myslím na tebe. Tvůj kamarád Bruno.

Kamil čte dopis Bruna: Ahoj Kamile, víš, že mi to je líto, ale nemám čas na to. A ani peníze na cestu – máme v kostele sbírku, tak to dávám tam. Nezlob se. Ale myslím na tebe. Tvůj kamarád Bruno.

Kamil: Ach jo, Bruno, nepřijede....

Kamarád 2 čte dopis: Ahoj Kvido, sedím už rok ve vězení – v Postoloprtech na Znojemsku. Srazil jsem člověka, však víš, nemohl bys mě prosím navštívit?

Kamarád 2 odepisuje: Ahoj Kamile. Sice jsem chtěl jet na jeden křesťanský seminář, ale vidím, že skutečně potřebuješ někoho vidět, takže přijedu. Očekávej mě příští týden v sobotu odpoledne.

Kamil čte dopis od Kvida: Ahoj Kamile. Sice jsem chtěl jet na jeden křesťanský seminář, ale vidím, že skutečně potřebuješ někoho vidět, takže přijedu. Očekávej mě příští týden v sobotu odpoledne.

Kamil: Super, Kvido přijede!!! To je fakt dobrý kamarád!

Po týdnu přijíždí do věznice na návštěvu Kvido. Radostné setkání.

Kamil: Ahoj! Jsem fakt rád, žeš přijel. Moc si toho vážím. Pojď, ukážu ti, jak tady „bydlím“.

Kvido: Rád jsem přijel Kamile, vždyť ve stejné situaci bych se mohl ocitnout i já.

Pán si svolá na soudu.

Král: Pojďte vy spravedliví – dva lidi – do mého království a radujte se. Neboť jste mi....

Spravedliví: Pane, kdy jsme tě viděli hladového a žíznivého a dali jsme ti najíst a napít, kdy jsme tě viděli jako cizince a postarali jsme se o tebe? Kdy jsme tě potkali nahého a oblékli jsme tě? A kdy nemocného a ve vězení a navštívili tě?

Pán: Cokoli jste udělali jednomu z těchto maličkých, mně jste učinili. *Pak promluví k těm po levici.*

Pán: Vás tady nechci vidět – nemáte tu co dělat. Jděte pryč z mého království, neboť jste...

Proklatí: Pane, kdy jsme tě viděli hladového a žíznivého a nedali jsme ti najíst a napít, kdy jsme tě viděli jako cizince a nepostarali jsme se o tebe? Kdy jsme tě potkali nahého a neoblékli jsme tě? A kdy nemocného a ve vězení a nenavštívili tě?

Pán: Cokoli jste neudělali jednomu z těchto maličkých, mně jste neučinili.

Závěrečné rýmované řeči – zdůraznění hlavních myšlenek

Podobenství o 10 družičkách

Matěj Š.: První příběh nám vypráví o tom, co máme neradi. První příběh nám vypráví o velmi dlouhém čekání.

Ondra: Všechny měly šanci vejít, všechny byly pozvány. Jedny běží olej najít, druhé se s Pánem setkaly.

Matěj A.: Bůh jako ženich jistě přijde – on jistě přijde zdlouho. Tys vyzván byl, bys stále bděl – i když to bude nadlouho.

Martin: Jsi vyzván, když ženich zaklepe, abys byl připraven. Když jednou tě Pán zavolá, bys nebyl překvapen.

Podobenství o hřivnách

David: Druhý ten příběh praví nám, jak čekání to využít – že nesmíš složit ruce v klín a jen tak svými prsty mlít. Však s tím, co máš, do akce jít!

Matěj Š.: Každý má dost – ten první i ten poslední. Navíc Bůh k tomu přidává i nějaké ty schopnosti.

Ondra: Jak si své dary rozmnožil? Zda riskovat ses odvážil, abys získal Pána znásobil?

Matěj A.: Kdo přísně střeží to, co má, avšak víc s tím nedělá - ten není dobrý služebník.

Martin: Kdo však s tím něco podniká, byť ztrátu utrpěl – toho Bůh jednou pochválí, že jen tak neseseděl.

David: Nesrovnávej se s druhými, zda víc máš ty či on – soustřed' se na dary své - a buď' odvážný v tom.

Podobenství o posledním soudu

Matěj Š.: Příběh třetí nám vypráví, když se člověk před Boha postaví. Příběh ten má k nám hovořit, jak víra má se projevit.

Ondra: Ne zbožné fráze, biblické znalosti, ne účast v kostelní lavici, ne náboženství „od kostí“ je znakem víry jakosti.

Matěj A.: Víra by živou stala se, do skutků musí obléct se. Ony nás budou něco stát – čas, práci či peníze, však přesně to má Pán Bůh rád, když druhým v praxi pomůžem.

Martin: Zvlášt' chudým, vdově, sirotku – co nemaj ni sodovodku. Ty drobné skutky pomoci, Bůh jistě jednou ocení, když budeš vidět potřebné a dáš jim naději.